Budapest Főváros Levéltára
Budapesti vonatkozó ujságcikkek
Osztályozás
9.439
Szerző: ...
Cím: A főváros pártjai
Forrás: A Város
Hely
Idő "1918"
Személy
Helyszám
Bpr | 918 XII 7 | | |
(Hely) | (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Oldal)

A főváros „pártjai"

A kerületi pártélet egyik ismerőjétől kaptuk ezt a figyelemreméltó egyéni gondolatokban bővelkedő cikket:

A kommunális élet uj korszaka következik. Mindenfelől hallatszik a riadó: megkellett tisztogatni a városházát, tünjenek el a régi pártkeretek, alakuljon uj törvényhatósági bizottság, legyen vége a törzsfőnök rendszernek, tünjenek el a kijárók és még számtalan egyéb jelszavas proklamációk. De mindezt máskor is hallottuk. Csak talán most intenzivebben szól a kürt, mert forradalmi harsonának hivják.

És én mégis azt mondanám, hagyjuk már a sok elvi kijelentést és cselekedjünk tiszta, egyszerü átlátszó cselekvéssel: adjunk a fővárosnak olyan autonomiát és olyan közigazgatási berendezkedést, hogy a főváros népe mindig láthassa kivülről, hogy mi történik a városháza falain belül.

Az első lépés: *szabaditsuk meg a kommunális életet a politikai pártok lenyügöző hatalmától.* Semmi értelme sincs, hogy a nemzetiségi kérdésben esetleg ellenkező álláspontonlévő politikai pártok osztozkodjanak a főváros ügyeinek intézésében. Semmi értelme sincs, hogy a vámkérdés megoldásában az országos politika szempontjából ellentétes nézeten levők átvigyék vitatkozási hevületeiket a *főváros közgyülési termeibe, ahol csak arról szabad, hogy szó essék: hogyan lehet aránylag legolcsóbb és legegészségesebb megélhetést biztositani a főváros népének.*

Ime egyhangu szólamok helyett a maga szintiszta egyszerüségében a *kommunális párt* egyetlen céljának megjelölése.

Jó levegőt, olcsó élelmet és hozzáférhető fütőanyagot meg egészséges lakást s már erősebb programmot adunk, mint a legmodernebb radikális ideológia tantételeibe burkolt zászlóbontás.

A városi nép a maga közéleti ügyeinek intézésében elsősorban teljes autonómiát követeljen. Az általános egyenlő- és titkos választójog alapján összeülő városi parlament csak abban a nemes versenyben oszoljanak pártkeretekre: melyik tud olcsóbban jobbat adni a a dolgozó polgárnak meg munkásnak. Maga a megválasztott közgyülés is legyen teljesen független és törvény biztositsa, hogy mindaddig, mig a város a költségvetés kereteit olykép tartja be, hogy háztartását maga képes rendezni, a mindenkori kormányok ne avatkozhassanak a városi ügyek intézésébe.

A nép „választottjai" jobban tudják és jobban is érzik mit kell adott esetben tenniök s a közgyülés felelőssége erősebb kontroll, mint a kormány ostora.

Egységes kommunális párt, melynek programmján csak községi kérdések szerepeljenek: intézze a dolguk uj rendjében a főváros ügyeit. Ennek a pártnak elnöke legyen *a nép választotta polgármester,* aki fölé sem közvetitőnek, sem felügyelőnek nem állitanék kormány megbizottat, se főpolgármestert, se kormánybiztost.

A kommunális párt kerületi szervezeteiben a nép választotta előljáró legyen a párt vezetője és a kerületi előljáróság hatásköre szélesittessék ki annyira, hogy a kerületi előljáróság *mint decentralizált tanács* müködhessék. Többet ér a kerületi lakossághoz közelfekvő, könnyen hozzáférhető jó előljáróság, mint a bürokratia centrális útvesztőibe tévedt tanácsi beosztás, ahol csak aktaszámokat intéznek el, *de embereket nem látnak.*

Az egységes kommunális párt közelebb hozza a lakosságot a hivatalokhoz. A hivatalokban megszokja a nép barátját és nem fizetett ellenségét látni. Tudja, hogy a város körül nincs mérgező pártpolitika s amint észre veszi, hogy ünnepélyes kijelentések helyett olcsóbb hust, ingyen iskolát, orvost meg gyógyszert oly módon kap, ahogy a régi rend mellett csak sóvárgó vágyódása volt, akkor nem kell politikai felvonulás, de tüntetés se és lassan-lassan visszatér Budapest népébe a már kiveszőfélben lévő önbizalom.

A városházán tehát ez legyen a jelszó: dolgozni a nép megélhetési lehetőségeinek biztositására s addig semmihez se fogni, amig nincs: *olcsó egészséges lakás, olcsó ruha és olcsó táplálék.*